

Помер Е. Козак

Св. п. Е. Козак

Джерзі Сіті, Н.Дж. — 3 Дітроїту наслідна сума вієт ка, що у вівторок, 22-го вересня, помер о год. 10-й ранку в місцевій лікарні один з найбільше відомих в широкій українській спільноті мистців та письменників-гумористів — Едвард Козак (ЕКО).

Ще дуже недавно, бо на весні 1992 року українська громада Дітроїту, де жив Е. Козак враз із родинною довгою рокою, влаштувала йому величавий ювілей з приводу 90-річчя, гадуючи при тому широкий діапазон його діяльності.

Малює, карикатурист і гуморист, знаний усім під псевдонімом ЕКО, народився в 1902 році в селі Гирне біля Стрия. Після закінчення середньої освіти в Стрию і Віллі вступив до Українських Січових Стрільців і перебував з ними Першою світовою війною. Малював студіювання в Мистецькій Студії Олексія Новаківського у Львові.

Вже в тому часі вселявся як карикатурист, а перші свої карикатури поміщував у гумористичному журналі "Зіт", якого редактором став сам у 1926 році. Крім карикатур мистецької фелетони під псевдом Аверіт Лоуш на. В 1933 році став редактором гумористичного журналу "Комар" у видавничстві Івана Тиктора, а водночас ілюстрував дитячий журнал "Світ дитини" під редакцією М. Таранька. При тому став ілюструвати усі видання І. Тиктора та книжкові, як журнальні. Був у Львові активним членом Асоціації Українських Незалежних Мистців і Товариства Українських Письменників і Журналістів. З вибухом Другої світової війни переїхав до Кракова, де став головою мистецької організації "Зарев" та ілюстратором видав "Українського Видавництва".

На еміграції у Німеччині був головою Спілки Образотворчих Мистців і там від 1948 року почав видавати гумористичний журнал "Лис Микита". Його головним редактором та ілюстратором був безперервно до 1990 року, коли "Лис Микита" перестав появлятися. Саме із редагування цього унікального гумористичного журналу став ЕКО найбільше відомих, як із створення характерного типу українського мудраця-селянина Грия Зоулі.

"Лис Микита" відізнявся вродовж 45 років усі прови українського жит

СОБОР СВ. ТЕОДОСІЯ ПЕРЕДАНО УПЦ КП

Київ (УНІАР). — Тут, у неділю, 20-го вересня, в Печерському районі міста освятено катедральний собор св. Теодосія. Перша Архирейська Літургія відбулася з участю представників вищого духовенства. Собор Теодосія Печерського передано Українській Православній Церкві Київського Патріархату, згідно з рішенням уряду і адміністрації міста.

В Тарасів-Дубинському районі на Рівненщині 21-го вересня завершився перехід віруючих цього району під юрисдикцію УПЦ Київського Патріархату. З цієї нагоди в Львівському соборі міста Дубни відправили вранішню Богослужбину.

У церкві Різдва Пресвятої Богородиці селища Ми-

хайлозаводського на Дніпропетровщині 21-го вересня відбулася вранішня Служба Божа. Це — перше Богослужіння після 30 років заборони комуністичною владою і перетворення на склад храму, збудованого на початку століття. До реставрації церкви завітали гості з Нікополя, Кривого Рогу та навколишніх сіл. Службу Богу відправили Владик і священники УПЦ КП.

Українська Православна Церква в Чернівцях 21—23-го вересня провела святкову урочистість з нагоди 1000-ліття Чернігівської Епархії. На святкування прибули гості з диспоси, які мають намір відвідати всі храми і монастирі у старовинному українському місті.

Вийшла книга про неправедні суди

Київ (УНІАР). — Тут 17-го вересня у видавничстві "Основи" вийшла книга під назвою "Опера СВУ, музика ГПУ". В ній відміщено спогади сучасників і діючих осіб сумнівного фальшивого процесу у справі Сілки Візової з України: Антонова-Давидовича, Юрєвича, Якимця. Книга відміщує також роздуми

про долю родини Старичків, моволовді сторінки життя Атангела Кримського.

Книга розповідає про зфаришані справи щодо зв'язків української Православної Церкви, про долю тих, кого судили на показовому процесі у Харківській опері 1930 року.

Тютюнова компанія Ренолдс зацікавлена інвестиціями в Україні

Лондон. — Газета "Файненшіал Таймс" помістила у числі з 18-го вересня інформацію Христини Френч про те, що одна з потужних тютюнових компаній Р. Д.ж. Ренолдс зацікавлена розбудовою і модернізацією принаймні двох з усіх чотирьох фабрик тютюнових виробів і взагалі поширення продукції.

Томас Марш, регіональний президент компанії Ренолдс, зв'язав кореспондентам, що після об'єднання і модернізації двох фабрик в Україні, компанія може, практично беручи, випустити необхідну кількість цигарет з місцевого імпортованого і 3СА тютюну. Він додав, що тютюнові компанії переживають свою родину в Північній Америці і західній частині Європи. Він додав, що Ренолдс належить до 10-х найкращих продуцентів тютюнових виробів.

Т. Марш прийняв на розмову Президент України Леонід Кравчук, який висловив задоволення, запевнившись із планами розбудови, модернізації і продукції компанії. Не зважаючи на пересторогу, — заявив Л. Кравчук, — багато людей в Україні курять. "Я особисто не курю", — відмітив жартує Президент України, — але мій син наловив курець".

В Україні формується ескадрилья „Блакитна Стежа“

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 17-го вересня, із пресового центру військово-повітряних сил України повідомили, що завершується формування спеціальної ескадрильї „Блакитна Стежа“.

Цей підрозділ військово-повітряних сил створюється з метою чотирьох виконання міжнародних договорів щодо роззброєння, які підписала і виконує Україна. Ескадрилья базуватиметься у Борисполі під Києвом. До її складу увійшли два літаки АН-30 і шість літаків АН-26. Зформовано 12 боєготових загонів, які забезпечуватимуть праву україн-

ських інспекційських груп за кордоном. Планується також транспортування ізоляційних інспекцій літаками, на яких буде встановлено спеціальне обладнання для перевірок.

У Чернівцях створено також підрозділ міліції швидкого реагування „Беркут" при управлінні внутрішніх справ Чернівецької області. Характерними особливостями його праці є високий рівень бойової готовності, мобільність і спроможність діяти в екстремних ситуаціях. Білий „Беркут" забезпечений спеціальним озброєнням та засобами ідентифікаційного захисту.

Українець переміг в тенісовому турнірі

Бордо, Франція. — Тут у неділю, 20-го вересня, українсь Андрій Медведєв переміг у тенісовому турнірі еспанця Сергіо Бругуєру, 6:3, 1:6, 6:2 у кішній грі.

А. Медведєв, якому 18 років, має рангу 33-го тенісового грача у світі та рахується одним із кращих тенісистів на глиняних кортах. Це вже третя його перемога цього року на глиняних кортах, перша була у Генуї в Італії, друга в Штутгарті в Німеччині.

Москва виведе з Куби усі свої військові частини

Мехіко Сіті, Мехіко. — Кубинське інформаційне агентство Пренса Лятіна повідомило, що вже підписано угоду між Кубою і Росією про виведення з цього „острова свободи", де все ще планує комуністична диктатура президента Фідела Кастро, усіх військових частин колишнього советської армії.

Моторизована частина цієї армії стаціонарно на Кубі від 1962 року. Перед тим з Куби були виведені морські піхотинці, летуні і частини ракетних військ, число яких перевищувало свого часу 20,000 вояків. Ніхто навіть не сумнівається тепер, що комуністична імперія підготувалася до нападу на Єдиний Стаейт Америки, а крім того в неї було інше завдання — охороняти комуністичні і прокомуністичні режими в Латинській Америці та підслівати морально і матеріально про комуністичні партизанські рухи в Ель Сальвадорі, Нікарагуа та інших південноамериканських країнах.

Тепер, як інформують, згада не кубинське агентство на Кубі залишилося 1,600 кубинських вояків і велика частина зброї різного роду, яку вони напевно залишать у спадок для Ф. Кастро. Останній вояк повинен покинути Кубу до середини 1993 року.

Совєтські вояки „дорозничі" почали перебувати на Кубі в 1960 році, а регулярні війська в 1962 році. Згідно із американськими інформаційними число советського війська перевищувало 20,000 вояків, але цю цифру

колись заперечували советські офіційні чиновники і Куба, кажучи, що на острові ніколи не було більше, як 10,000 вояків. „З розпадом Советського Союзу присутність советських військ, які тепер підлягають Росії, не має жодного глузду", — каже кубинський урядовий речник.

Кастро спочатку побоювався, що з хвилююче виведення советського війська ЗСА це раз спробують перевернути на Кубу при допомозі кубинців, які скупчилися переважно на Флориді і в південних степах ЗСА. Ф. Кастро і тепер твердить, що Москва у справі відтягнення війська не конспікується з Гаваною і це його найбільше турбує. Куба спробувала спонукати ЗСА, щоб вони вивели свої війська з бази Гуантанамо, розташованої на острові, але коли Вашингтон відмовився, то Кастро наказав збільшити число власної кубинської армії до 180,000 вояків, озброєних, советською модерною зброєю, включно до найновіших джетових літаків типу МІГ-29. Число резервистів на Кубі нараховується ще на додаткових 130,000. Американські політичні аналітики кажуть, що Кастро втримує велику армію зі страху перед власним народом, який одного дня може змстити з землі комуністичний режим і встановити демократичну систему. Незадаремно президент ЗСА Джордж Буш надіслав, виступаючи перед кубинцями в Маммі, що він наміє відвідати демократичну Кубу в 1993 році.

Совєтські вояки „дорозничі" почали перебувати на Кубі в 1960 році, а регулярні війська в 1962 році. Згідно із американськими інформаційними число советського війська перевищувало 20,000 вояків, але цю цифру

У СВІТІ

100-РІЧНИЙ НАСАКА САНДЛО, один з найстаріших японських комуністів, засновник і голова КІЯ, змушений зрезуїтувати, оскільки японська преса розкрила компромітуючі факти його колишнього співробітництва з Комінтерном. Насока визнає, що, займаючи пост керівника японського комуністичного осередку в ЗСА, доноси на комуністів-емігрантів керівництву Комінтерну в Москві, безпідставно звинувачував у шпигунстві і тим підводив їх під розправи.

В ПОНЕДІЛОК, 21-ГО ВЕРЕСНЯ, на хемічній фабриці в місті Саффорд, 240 кілометрів на північ від Лондону, стався потужний вибух. Над фабрикою здійнялася хмара диму і місцеві мешканці попередили, щоб вони залишилися вдома, щільно зачинивши вікна. Однак не було повідомлено, чи відбувся викид якихось небезпечних для здоров'я речовин. У висліді вибуху загинуло троє осіб.

РОЗВІВСЯ І ЗІ ОРІВ гелікоптер ООН в провінції В'єт на півночі Анголі. Пасажирів і членів запарки залишилися живими, однак дістали сильні опіки. Гелікоптер було зафрахтовано для надання допомоги на національний виборчий рад, яка керує підготовкою в Анголі до загальних, багатопартійних виборів під міжнародною контролю. Вони призначені на 29-те і 30-те вересня ц.р.

ПОНАД 100,000 МЕШКАНЦІВ гірських районів на півночі Пакистану виявилися відірваними від зовнішнього світу у висліді сильних повеней і зсувів. Зруйновано багато доріг і мостів, перервано телефонний зв'язок. Рятівальні операції унеможливили надзвичайно ранимим сінопадами. В цілому у країні без жител залишилося понад 3 міль. пакистанців, число жертв перевищило 2,000 осіб.

КІЛЬКІСТЬ БЕЗРОБІТНИХ в Румунії, згідно з даними міністерства праці і соціального захисту, досягнуто 766,000 осіб і складає 6,9 відсотка працездатного населення. Понад 80 відсотків з них — кваліфіковані робітники, 10 відсотків — особи з середньою і 2 відсотків — з вищою освітою. Серед безробітних — понад 60 відсотків складають люди у віці до 29 років. Румунські економісти передбачають, що до кінця цього року кількість безробітних в країні дістане до 1.1 — 1.2 мільйона осіб, що становитиме 10.7 відсотка всього працездатного населення Румунії.

ВИДАТНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ спортсмен Сергій Бубка встановив новий світовий рекорд у стрибках з жердкою на міжнародних легкоатлетичних змаганнях в Тулузі. Він здобув висоту 6 метрів і 13 сантиметрів. Це його 32-й світовий рекорд. 28-річний Сергій Бубка цього разу на 1 сантиметр поліпшив власний рекорд, встановлений 30-го серпня ц.р. в італійському місті Падуї.

В НЕДІЛЮ, 20-ГО ВЕРЕСНЯ, пізно увечері, Роберт Фінгер виграв під час 11-ої партії гри в шахи з Борисом Спаським. Рахунок став 5:2 на користь Фінгера. Тепер змагання продовжать гру в Беєграді — до того часу, поки один із них першим здобуде 10 перемог. Наступну гру призначено на 30-те вересня.

ООН ВИКЛЮЧИЛА ЮГОСЛАВІЮ ІЗ ЧЛЕНСТВА

Нью Йорк. — Генеральна асамблея Організації Об'єднаних Націй великою більшістю голосів виключила залишки колишньої Югославії із свого членства у вівторок, 22-го вересня.

Голосування членів ООН відбулося після того, як Мілан Паніч, прем'єр нової зміеної Югославії, заявив, що його уряд старастяся беззусильно привернути мир серед тих екстремістів, що виступають проти доручень уряду.

Виключення теперішньої Сербії і Чорногорії зроблено у відповідь на підтримку сербським збройним силам, які ведуть боротьбу в сусідній Боснії і Герцеговині і щоб показати, що ООН підтримує мирові зусилля, які ведуть європейські країни і Об'єднані Нації в Женеві.

Рішенням ООН з 22-го вересня Београд мусить виступити головним проханням про прийняття до ООН, так як це зробили інші народи колишньої Югославії і не має права затримувати це місце, яке має дати. Але щоб знову стати членом ООН уряд Сербії мусить доказати, що хоче співпрацювати для привернення миру.

Виключення Сербії з ООН перегоріло представників 127 народів із шістьма голосами проти та 26 неприсутніми.

Ще перше в історії ООН виключено представника якогось народу в цей спосіб, як це сталося із представником уряду Сербії. Раніше траплялися лише випадки, що деякі держави були за виключення членів, які не належали до Південної Африки.

В Естонії відбулися президентські вибори

Таллін. — В Естонії відбулися перші за післявоєнний час президентські вибори. Ше нема останніх вислідів, однак за попередніми підрахунками найбільшу кількість голосів дістав керівник естонського парламенту, колишній комуніст Ариольд Рюйтель — 42.5 відсотка. Він набавго випередив свого головного політичного опонента — колишнього міністра закордонних справ Леннарта Мері.

Водночас відбулися вибори до нового парламенту, котрі виявили деяку перевагу політичної коаліції центристів і правих, що виступають за прискорення економічних реформ в Естонії.

Для вибрання президентом у висліді першої rundi голосування один з кандидатів повинен дістати 50 або більше відсотків голосів виборців. Виявляє, що

на цей раз в першій rundi жоден з кандидатів не набереться потрібної кількості голосів, щоб здобути пост президента.

Таким чином, згідно з конституцією, президента виберуть з двох головних кандидатів членів нового виборчого законодавчого органу країни — Державних зборів. Як вважають політичні експерти, в найбільш вигідному становищі перебуває Леннарт Мері, який користується широкою підтримкою законодавців.

Вибраний президент зформиє кабінет міністрів, який стане першим урядом країни після занепаду советської влади.

Слід додати, що права участі у президентських виборах в Естонії були позбавлені національні меншини, зокрема 350,000 росіян і українців.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНГТОНІ В ПОНЕДІЛОК, 21-го вересня, розпочалася сенатська переслухання в справі неповнолітніх військово-полонених і пропавших безвісти американських вояків при закінченні В'єтнамської війни. Одним з перших, які були переслухані, — це два секретарі Департаменту оборони у колишньому уряді президента Річарда Ніксона. Мелвін Релі і Джеймс Шліссердж заявили, що в 1973 році, як американські війська виходили з В'єтнаму, серед офіційних чиновників було відомо, що Ганой не виконав своїх обов'язків розшукувати за всіх полонених і загинувших американських вояків. Нападки М. Релі знімали, що Пентагон має конкретні відомості про те, що приблизно 23 американських військовополонених були живими після того, як американські війська відступили з В'єтнаму.

У СЕРЕДУ, 16-ГО ВЕРЕСНЯ, з місцевості Бангорт у американському штаті Мейн розпочалася трансляційна спільна баловна перегона, в якій взяло участь п'ять окремих дружин повітрянопаців із п'яти країн: Бельгії, Англії, Німеччини, Голландії та ЗСА. Першунами стали бельгійські повітрянопаці причаливши до Еспанії у понеділок, 21-го вересня, другі мейні англії, причаливши того самого дня у Португалії. Американці з останнім у змагу, але стали першуними безперервного повітрянопаці впродовж 37 годин. Голандці та німці були змушені осясти на хвилі морю звідки їх не ушкодило підпоро.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ Державного департаменту заявили, що існує правдоподібність, що уряд Судан розстріляв працівника американського Уряду, оскаржуючи його у зраді та не зважаючи на гострі протести зі сторони ЗСА. Речник Державного департаменту Джозеф Снайдер сказав, що, базуючись на відомостях про 34-літнього Андрію Томбе, він не був винним у цих оскарженнях. А. Томбе був працівником Агенції міжнародного розвитку та працював у південному Судані в місті Джуба, яке є осередком повстанського руху проти уряду в Хартумі, де домінують арабські мусульмани.

ЗГІДНО З ТВЕРДЖЕННЯМИ аналітиків, у виборчому році працівники кандидатів старастяся винищувати будь-які забути справи, щоби в цей спосіб витіснити на денне світло минулі проміжки кандидатів. Так і тепер віднайдено у декласифікованих урядових документах записку з 1989 року, як тільки владу перебрав уряд президента Джорджа Буша, до секретаря Державного департаменту Джеймса Бейкера, де говориться, що в Іраку використовують як палестинські терористи та що там продовжується виробництво середніх потрібних для хемічної зброї, які про те, що Ірак відновлює свої претензії до Кувейту.

С. Кулик виступав в Чикаго

Чикаго (Н.Н.). — У середу, 16-го вересня, на запрошення місцевого Товариства Сприяння Рухові України сюди прибув перший радник української амбасди у Вашингтоні Сергій Кулик, з доповіддю про стан і працю закондорних представників України. Він яєно і цікаво з'ясував завдання і важливість амбасад в загальному, зупинившись специфічно над проблемами новостворення українських дипломатичних місій, особливо в Америці. Дискусія була жвава, питання різноманітні, але найбільше вони зосереджувалися на можливості відкриття українського консульства в Чикаго, на яке погодився Державний департамент ЗСА. Вечором промовили голова Руху др. Богдан Ткачук та його заступник проф. Василь Маркус.

Іншим завданням радника Кулика було оглянути можливі приміщення для українського консульства, який обслуговував би середньозахідні стейти Америки.

50-ЛІТНЯ УПА У ВОТЕРВІЛІ

Вотервіл, Н. Й. (Д.К.). — У п'ятницю, 2-го жовтня, сюди загористі театр Остара Стахова зі Львова в рамках святкування 50-ліття УПА, який дасть свій виступ-концерт повстанських пісень в Українському Горожанському Клубі в год. 7-й вечора. Вступ 8 дол. від особи, для актичної молоді вступ вільний.

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3030

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00
 Для членів УНС/Свободи \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
 Чеки i "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті i дописи підписані авторами, не muszą відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право вилучити виправдані i скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно зазначив, допущивши завершеному коверту з відповідною поштовою оплатою. — За змістом оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Національні групи у ЗСА і президентські вибори

Цю тему заторкнув «Нью Йорк Таймс» з 18-го вересня ц. р. у статті п. п. «Закінчення холодної війни висуває вперед чотири справи». Теза цієї статті така, що коли розлетіться Союзський Союз — національні групи (американська преса вживає термін «етнічні») — звертають всю свою увагу на внутрішні проблеми цієї країни. Стаття наводить, як зразок поляків i українців, які зберігали свої закордонні державні центри. З настанням їхніх держав — ці центри стали зайвими. Ото ж, на думку автора, відпаде жорба цих національних груп за долю їхніх батьківщин.

Автор має добру волю, але не знає даної проблеми. З хвилюючої відзвісної власної державності далеко не закінчилося якнайбільше зацікавлення батьківщиною батьків i власною першою батьківщиною. Коли автор цієї статті в американському щоденнику покликається на українців i поляків американських громадян, то він, очевидно, не орієнтується в настроях обох цих національних груп. Однаково українська преса як польська, заповнена вітками i коментарями про події в Україні i Польщі. Поляки були в куди щасливішої ситуації, як українці. Польща існувала, як держава, безперервно. Перетворилася у комуністичну після Ялтинського договору у 1945 році. Тоді насильно накинено комуністичний устрій i вона стала советським сателітом, формально членом Варшавського пакту під верховодством Москви.

Україна лише за назвою була «республікою», складовою частиною ССРР. Фактично вона була колонією Росії i підлягала русифікації у продовжуваній національній політиці царату від 1654 року. I тому i ситуація відродженної української держави зовсім інша, як у Польщі, дармащо існують деякі паралелі, як ось негативний вплив комунізмів над Дніпром i над Вислою, валютний хаос i харбарництво. Поляки в Америці не журяться збереженням польської держави, там тільки політичний хаос, що проявляється у шораз новій зміні уряду. Наша жорба за збереження i закріплення держави від Пограду по Дін, бо вона має i загрозливого зовнішнього ворога i має внутрішніх ворогів, яким невідомо помагати власні такі люди, українські патріоти, невідомі конечности єдності, дисципліни, праці i терпеливості.

Тому теза автора статті в «Нью Йорк Таймсі» в основі фальшива. Насправді перша українська заробітчанська імміграція поголовно підтримувала Демократичну партію, даючи, як каже автор тієї статті, про внутрішні справи, себто справи економіки та — соціальні (тоді соціальної опіки в Америці ще не було). З напливом політичної імміграції після Першої та особливо після Другої світових воєн — ситуація змінилася. Українці, які ставали громадянами Америки, дивилися вже на те, як даний кандидат кожної з двох головних американських партій ставиться до України i її проблематики.

I те саме стосується теперішніх виборів. Нас, українців, американських громадян мало журить те, чи президентський кандидат, обраний Демократичною партією, служить у війську чи не служив чи він зраджував свою дружину чи ні. Зате нас страшенно журить, що він не має ніякого досвіду у міжнародних справах i тому боїмося, як не вестиме він (ставши президентом) політику ізоляціонізму. У практиці це значило би — бути байдужим до справ Східної Європи, i тому нас захоплює виборча пропаганда Билла Клінтона, який говорить тільки про економіку Америки, про безробіття, про зрівнювання державного бюджету Америки. Очевидно, все воно нас, як громадян цієї країни, торкається, але на найгирше місце у нас стоїть тепер проблема України. У деякій мірі це стосується i поляків. Вони бояться, що коли б Клінтон, як президент, підніс податки — зростуть ціни на всі продукти i це вдарить по закордонній торгівлі Польщі. Автор статті у «Нью Йорк Таймсі» грубо помилився.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРОРУ Бразилії Арістидес Жункейра визнав, що президент країни Фернандо Коллор є причетний до протиправної діяльності тиньових структур. Правові органи мають підстав звинувачувати його у сприянні корупції i великих фінансових порушеннях.

Прилучення Галичини, у висліді домовлення Москви з Берліном в 1939 році, привів до тодішньої перелови український драматург, що й голова Спілки Письменників України i партійний діяч, який згодом був членом Ради Міністрів i міністром Закордонних справ, Олександр Корнійчук i поєдно написаному в дусі советського монументалізму «Богдан Хмельницький». Цей зразу підхопили різні театри в Україні, її розрекламували i ставили майже безперервно місцями. Хоч вже існувала у Львові театр ім. Лесі Українки, то справді він не мав приміщення, бо залю Львівського театру віддали опері i балетові. Нашому театро-підготували залу у великому будинку Скарбика, де заплінували ще й першу у Львові обертоту сцену. Це врятувало український театральний ансамбль i собі ставити Корнійчукову волю п'єсу i він побував у ньому тільки на виділах.

Та з виставою «Богдан Хмельницький» пробув тієї зими Житомирський драматичний театр, який нас тролував у цьому місті цілих місяців. З цієї нагоди відбулося обговорення Корнійчукової п'єси в залі Організації Львівських Письменників, в іншому гареському будинку, а саме графа Бельського при вулиці Коперника. На обговорення прийшли всі тоді проживаючі у Львові письменники, між якими найбільшу групу творили польські i жидівські письменники.

Американський державний діяч, науковець, видавник i письменник Бенджамін Франклін в 1704-90 писав, що тільки дві речі у нашому житті є певні, а саме: смерть i податки. Мабути, коли б він жив двісті років пізніше, то певно вивчив би це третю річ, а саме сміття, незалежно від того чи це газетний папір, пляшки, консервні пушки, рештки харчових продуктів, речі непотрібні у домашньому господарстві чи особистій потребі. Тут, у ЗСА, відчувалося зростаючий тиск адміністративної влади, звертати на увагу на проблему сміття та закохувати нас «добровільно» до співпраці у розв'язанні цієї морки екологічного довідка. I коли так засталося цьому сміттю, то завважувало, що саме воно стає неначе б дзеркалом колективного життя модерної людини, характеру громади чи навіть поведінки окремої етнічної групи. Виглядає, що «викнення непотрібного» має свій світ позитив, бо археологи намагаються зберегти конструктивні способи життя давніх цивілізацій, а досліджували сьогодиншню сміття, з виявом соціо-економічного i спекулятивного впливу, дає нагоду глянути поза куліси модерного життя.

I може якраз із цієї точки зору книжка «Rubbish! The Archeology of Garbage» («Сміття! Археологія пошкідливості») Harper Colling Publishers, 1992 pp. 250, за поклоно цікавість читача, чому саме так багато розголосу прибуває питання сміття. Відповіди дають автори книжки Вільям Ратджен, Арізонський університет, i Каллен Мірфі, журналіст, у чотирьох частинах, що разом охоплюють 11 розділів. Вони обговорюють цикл сміття від видкування, механіки збирання до будови i менеджменту санітарних смітників. Знайшли автори те місце i на проблему, що зв'язується з популярною нині акцією «повторний виріб», що по-англійськи звучить «рісайклінг» де, скажімо, зі старого паперу роб-

† О. Т.

ПОВЕРНЕННЯ УКРАЇНИ ГЕТЬМАНА ІВАНА МАЗЕПИ

кий, опинилися тут, вітками перед німецьким фронтом. Зала було переповнена, був i сам автор Корнійчук, i — зрозуміла річ — спілалася сама похвали і для п'єси, і для її автора та її виконавця. Коли ці безперервні похвали загалом, присутній на залі поет Володимир Сосюра, що сидів у другому, чи третьому ряді, не встояти з крисла, заклали руку за його обличчя, без великого захоплення сказав: «Не розумію, чому так багато горити про цю п'єсу? Та й — як вже писати п'єсу про гетьмана, то в нас більш гетьманів ніж Хмельницький, i про них варто писати».

Ще жак Сосюра сказав далші слова піднявся місцевий письменник-комуніст відомий Ярослав Галан i хитрувано запитав: «А кого ви, товаришу Сосуро, вважаєте найбільш гетьманом від Хмельницького?» Сосюра енергійно піднявся з крисла i голосно, з властивим йому темпераментом заявив: «А Іван Мазепа!». На залі відчувалося яєсь занепокоєння. Місцеві письменники та всі учасники, не знали добре Сосюру i навіть могла в них зродитися думка, що це провокація. Деякі, які сиділи ближче виходили навіть скромно, зигнувшись, попривітали до двох-

рей, напевно з думкою, що не варто бути свідком такої розмови. Та Сосюра ще більше підняв голос, навіть відчувалося, що захопився темою i вголосів шіле слово про гетьмана Мазепу. Це був напевно перший випадок, що на зборі письменників пролунав ім'я Мазепи — отого я його прозав чак Петро — з радника, якого за наказом царським конкорію виклинали в церкву».

Іван Мазепа — це непересічна постать в історії України. Походив, як це стверджують i Самовидець i Величко, з старожитньої значної української шляхти в війську Запорізькому. Його батько Степан-Адам, спершу зв'язаний з польським урядом, та традиційні зв'язки привели його в табір Хмельницького; був Блохарівським козаком, отаманом, брав участь в переговорах з Москов'ю i був в делегації до Бутурліна, яку очолював Виговський; підтримував Гадяцьку унію в 1658 р. Був одружений з Мариною Московською, представницею старого шляхетського роду, що зв'язав свою долю з козачином. Після смерті чоловіка мати Івана Мазепи прийняла черництво i була ігуменею Києво-Печерського Вознесенського, а теж Глухівського жіночих монасти-

рів; часто їздила із синогетимом з урядовою місією до Москви.

Іван Мазепа вчинив в Києво-Могилянській Колетії, далі в Єзуїтській колегії у Варшаві та опинився на дворі польського Короля Яна-Казимира, який за його здібностей послав його за кордон; вчинив в Німеччині, Італії i Франції i звідти в нього знання різних мов. Та вже в 1669 році Мазепа вступив на службу до гетьмана Петра Дорошенка i — як же каже історик Дмитро Дорошенко — був справді «переломовий момент» у житті i діяльності майбутнього гетьмана, який від тоді віддав себе українській державній справі. Ідеалом гетьмана Дорошенка було об'єднати всі українські землі під однією булавою; i цю ідею перебрав Мазепа, який намагався вести Україну до тієї ж самої цілі, будучи гетьманом. Мазепа брав участь у переговорах Дорошенка з гетьманом Правобережжя Іваном Самойловичем про об'єднання Правобережжя з Лівобережжя України в цій справі відграв важливу роль. Зовнішні сили: Польща, i Росія i Туреччина всіма маневрами не допускали до того, та в першій кримській війні Самойловича змусили в тасмних обинахувати з кримським ханом, ба навіть у військовій зраді; позбавлений гетьманства за наказом Москви i висланий на Сибір, там i помер.

Закінчення буде.

має змоги скоро розклас- тись. Доказ на це дали архітекти, які після двох років, почав папір добувати стації знайшли ще інші організації речі як ретинги їжі та скошену траву!

Найбільш викликають горючість бо, п'є, значино, не добувати їсти...тії. Після святкування т. зв. Галлоуна (31-го жовтня), де діти переодігнені в костюми від відують усіх, у смітті, можна знайти багато паперу, i який обгортають солодощі майже майже б не якого солодкого. Але після Дня Валентина, коли проміне День Сердечності (14-го лютого) у смітті є багато солодкого у це не розгортують папери. Отож дітям важче є солодке, а старшим... вислів почування!

Чим частіше в родині повторюється цей самий харч, тим більше його споживають i менше марнують як ось хліб, масло, молоко тощо. Але з особливим певним чином м'ясному єдиному, як викладають не менше ніж 30 діал, мовляв, призабулося у холодильнику!

(Закінчення на стор. 3)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Леа Яцкевич

Світ на зламі середньовіччя та Ренесансу

Ренесанс, у протигаву поглядів багатьох людей, не був ani політичним, ani релігійним рухом, але новим видом світогляду та новим виявом свідомості. У середньовіччі всі думки та зусилля людей були унапрямлені на те, щоб забезпечити собі посмертне місце в раі. Метою життя жителя Ренесансу було забезпечення собі місця в доцасном раі, встановленому на нашій планеті — Землі.

Значино люди Ренесансу, небагато різнилися від середньовічних побратимів; вони були в далішому слуханням підданими своїх князів та королів, а єдина різниця проявлялася у вияві їхніх духовних почувань та нових ідеях, у новим виїї поезії, архітектурі, скульптурі, образотворчого мистецтва та у читанні великої кількості книжок, духовних технічних рухомих чернець. До речі, ці книжки, своєю цінною майже кожній людині Ренесансу та причинилися до поширення горизонтів знань, освіти та росту нових ідей i задумів.

Тогочасний світ здебільшого був розташований в навквіт Середземного моря, у вид низки міст-республік, що мало своєю власну самоврядування, університети, торговельні підприємства та торговельні флотили, які привозили для них недалекі відстані величезні продукти Сходу — екзотичні харчові приправи. Ми вживаємо це сьогодні харчові приправи, принощи для пікантності їжі, але в середньовіччі вживали їх, і-за браку охолоджувальних, щоб зберегти несприємний смак їжі, а головно м'яса, що швидко розкладалося в середньовічному підосні.

Ні: слід також забувати, що в тім часі, шораз трудніше було спровадити в різні частини світу, до цієї розділялися на валу зорі, тому, на думку американського письменника Вільяма Шавуна, постійна нестача згаданих приправ, та їхня висока ціна була одним з важливих спонук для появи нових морських шляхів до Індії («Story of Mankind»). Другого спонукуючи були дуже почитні в тому часі, сподоби з подорожі та перебування в Китаї венеційського купця Марка Польо. А третью спонукуючи була лихорадка нових чернеців Іоганнесом Гутенбергом, що не тільки уможливило тиражування книжок, але непері-

Коли ж, незважаючи на це, Христофор Колумб увійшов до історії, як відкривач Нового Світу, то цей успіх він завдячує динамічній енергії, впертості, завзято та подиву глибому рекліамному талантові, який американці окреслюють модерним терміном «public relation». Цієї прикмети дозволили йому не тільки зашківати своєю майже фантастичною ідеєю пошуки коротшого шляху до Індії, іспанську королівську пару (Фердинанда та Ізабеллу), але, незважаючи на негативні опінії королівських державців, добитися підпису контракту з іспанськими монархами та здійснення свого одержимого задуму.

служимість незалежній Україні i вона, наша шавна Україна, ще не раз подякує своєму патріотів Алеському — видатному інженеру-металургові. Не забуде історик, який тоді очолював Райрада (тоді Комунарська) перша на Луганщині підлітка дав своїм дахом-жовтій прапор. Дух Бориса Грінченка, дух сім'ї Алеських витав над полиновими схилами. Вони були тут господарями, вони й наважились залишатися ними. Отож марно дещо поїзду Луганщини з русофільськими традиціями — тут міцно вкоренилися України.

Та в добрій славі Алеських є i гіркі, трагічні сторінки. Можна з певністю сказати, що немає в світі більш заганяного міста, ніж Алеськ. Його загавоув не лише металургійний — тут є чимало інших заводів, чие отруєння дихання не одній людині вкоротило життя — досить згадати виробоче об'єднання «Коксохім».

В Алеську найбільша смертність від раку — може, навіть найбільша в світі. Я втратив двох найдорожчих людей від нападу цієї страшної хвороби — брата i ригорія й матір. Вони жили в Алеську. Сестра Таїса втратила від раку легінь чоловіка — й одразу ж вихідла з Алеська. Сьогодні вона живе в селену, екологічно безпечному Олександрівську, що знаходиться в околицях Луганська. I, мабути, лише тоді вона вилізує з цього людодино. Дай, Боже, тобі довголіття, люба сестро.

З великим хвилюванням проїздив станції Слов'янськ та Родково — я ходив сюди з Юр'їтишки, тремачився за материнську спідницю. Це на Родково неможливо мати, що в Луганську можна іти влітку з ідеєю, і я влітку, а мені не відважувати. Та ще через багато років я був подивований у Джерзі Сінті, коли пересидівши тут влітку внаслідок зовсім незнайомої людини. I до мене також влітку, я i відвідував хитав головою, а сам думав: навіщо вони це роблять? Це ж не яєсь там Юр'їтка. Очевидно, небагатово Америко! Великі поклади доброти у глибинах твоєї душі.

До Луганська дістається близько 11-гогодо ввечора — поїзд справді віз мене майже шість добу. Зустрічали сестра з чоловіком, мій онук з правнучком та відома українська поетеса Ганна Гайворонська.

Онук Юрко приїхав на машині. Він тут же оголосив, що машина i він сам перебуватимуть у могому повному

(Закінчення на стор. 3)

Сміття...
(Закінчення зі стор. 2)

Тех мастковий стан мешканців відзеркалений якраз у тому, що викидають. У смітті дільниці багатів буває більше скошеної трави і уламків та продуктів з городу чи дерев; у менш можливих дільницях помітний матеріал з напрямків домія та втримання автомобіля. Назва фірми на опіканні частку зраджує пошуку споживачів, покупу, бо значення, блішній не купують у дорогих крамницях. Часом і журнали відзеркалюють зацікавленість у мешканція доми, а неанглійські видання можуть стати виказкою його етнічної приналежності.

Археологи доволі обережні, що робити остаточно висновок відносно споживання спертом тільки на відпадках. Ось, наприклад, виглядає, що у столиці Мексико пересічна родина г'є одну десятку цього, що в американських містах Таскон, Арізона. Так воно не є, бо майже всі неадекватні.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР Іцхак Рабін у своєму виступі перед членами парламенту запевнив, що в скорому часі можливе підписання мирного договору з Сирією. Тим часом Сирія заявила, що рішення Рабіна повернути її частину Голанських пагорбів є половинчистим і не розв'язує проблеми. Дамаск підкреслює, що успіх на переговорах можливий лише у тому випадку, якщо Ізраїль поверне Сирії всі території, анексовані після війни 1967 року.

В новому сезоні, в новому часі
ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ
Р. МАРИНОВИЧА
НЮ ЙОРК — радіо — вівторок, год. 8:30 веч. — WNNK, 105.9 FM
НЮ ЙОРК — TV — неділя, год. 1-ша по пол. — Manhattan, Cable C 16
год. 5:30 веч., WNYE-TV, русло 25 — Н. Й.
ФІЛАДЕЛЬФІЯ — TV — субота, год. 8-ма веч., WTGI-TV, русло 61
ЛВІВ, УКРАЇНА — TV — неділя, год. 7-ма веч., русло 32
Ukrainian Melody Hour
P.O. Box 2257, Washington, D.C. 20013
Тел. (202) 529-7606

ІНВЕСТИЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Моя Луганщина
(Закінчення зі стор. 2)

— одразу як покликали до армії. І то вже надовго — аж до завершення Другої світової війни. Ба, навіть значно довше. Грїх було б не провідати школу, котра фігурує у всіх літературних довідниках як основний пункт мого біографії — це ж вона є матір'ю мого офіційної освіти. Жодного іншого убогого закладу я не кінчав — навчався самотужки. Тим часом Юрко показував мій сестрі Таїсі «Літературу України», в якій шло про те, що мене прийнято в дієвний клас УВАН в ЗСА. Отже, ідеалісти і так прямо в академії. Кожен погодиться: не часто так буває.

Згадане число «Літератури України» Юрко отримав перед вильдом на «Сутотан». Саме з цього приводу вони з Таїсою про щош шепотілись, як змовники. Я помічав, що Таїсою не хотілося провести мене до школи й вивислов своє невдоволення.

— Нам нікуди тепе вести, — зважалося сказати правду Таїсо. — Твої школи немає. Вона провалилася під землю.

— Як під землю? — вигукнував я, заморочений майже містичним збігом неймовірних обставин.

— Розмови втрутяться Юрко: — Ви ж пам'ятаєте, школа була зовсім недалеко від шахти. Пробували якось шукер — пошлюбили. Просто під школу потрапили. Ну й загартували вона білокамінна. — Жерти були?

— Ні, жерв не було. Школа занурювалася в шахтну глибину, мов ушкодженний корабель під воду.

— Підкопалися б вони краще під будинок начальника шахти, — не вгамовуваяся я, відчуваючи себе жорстоко обманеним.

Від Сутотану до Білянки всього три кілометри. Тут я кінчав семірку, а сестра десятирічку. У школі ми застали веселий клопінт: фарбували підлогу, наводили панель, а молодіжні класи навіть задно стіну перетворювали на український пейзаж. Робили це зі смаком, професійно.

Довго ми потім розмовляли з учителями. З гіркою вони скаржилися: переважна більшість населення рмовляе українською мовою, а школу вимагають російську.

— Трохи інакше: раніше вимагали. Таке було. Бо не вірили, що українська самостійність надовго прийшла, — пояснював літній вчитель за прізвищем Вітрас. — А сьогодні повірили в українську державу, хочуть навчати дітей українською, так обласне начальство справу гальмує. Головний аргумент — на Луганщині школи зажди були російські.

— Неправда! — підводиться розпалена від ніву моя сестричка. — і до війни, і після війни тут усеюди школи були українські. Ось у Миколи Даниловича запитайте. Чи став би він українським письменником, якби навчався в російській школі?

— Може б і став, — не погоджуюся з Таїсою. — Та справа не в цьому. Навіть у сталінські часи на Луганщині майже всі школи були українські. Це вже пахощі Шейбського воєнперування.

Радимо розпочати роботу сестри батьків, аби створити бодай одну українську класу. Далі буде легше.

Майже до вечора ходили по рідному селі, розмовляючи з земляками. Висновок той самий, який нас підказав пан Вітрас: луганщини вже не мислять себе поза Україною. Саму ж Україну бачать набезік незалежною, вільною.

Септєнь, 1992, Київ.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД РОСІЇ вже вдруге викликає для свідчень колишнього генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова. Якщо він знову відмовиться, його чекає кара. В суд також викликаються колишній партійний лідер Стор Лігачов, Іван Поллоков, Валентин Фалін та інші члени керівництва КПСС. Стор Лігачов заявив в інтер'ю про свій твердий намір, «захистити свою партію — партію комуністів». До складу Конституційного суду входить 13 суддів. Якщо вони визнають, що заборона Борісом Єльцином Комуністичної партії є антиконституційною, це може не тільки пошкодити репутації російського президента, але й привести до нового наступу комуністів на реформи в Росії.

ПРЕЗИДЕНТ АФГАНІСТАНУ Бургануддін Раббани досягнув мирної угоди з лідером Ісламської партії Афганістану Гульбедином Гекматіаром. Президент погодився виконати вимогу Гекматіара про виведення зі столиці збройних формувань генерала Абдула Рашида Достама. Угода принесла наразі мир шістьом зруйнованому Кабулу, де за декілька місяців братовбивчого конфлікту загинуло до 2,500 і ранено 9,000 осіб.

РАДА ДИРЕКТОРІВ Каліфорнійського університету у Берклі односторонньо схвалила рішення прийняти грошевий доток-завіщення колишнього випускника цього університету 87-літнього учительки Маргарити Горнбек, яка померла ще в березні 1990 року. Її доток обраховують приблизно на \$13,842 дол., які вона у своєму завіданні призначила на стипендії виключно для бідних білих американських студентів. Цей стипендійний фонд із таким конкретним призначенням відразу викликав негодування.

З болем поаю до відома
рідним, приятелям і знайомим,
що 30-го серпня 1992 року
на 89-му році життя, у Львові помер
мій єдиний БРАТ
бл. п.
МИКОЛА
БАЖАНСЬКИЙ
мгр Ягайлівського університету,
нар. 14-го серпня 1903 року в Снятині.
Нехай добра земля Льва, княжого города
на його могилі не буде ваюкою.
МИХАЙЛО, брат
17800 Hull, Detroit, MI. 48203, U.S.A.

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО ПРЕЗИДЕНТ Джордж Буш від часу републіканської конвенції появляється частіше на телевізії, як його суперник губернатор Билл Клінтон. З цього приводу телевізійна популярність Президента дуже поправилася, а коментари про його статі набагато ласкавішими, як досі. Аналітики вважають, що ці успіхи треба приписати посиленню передвиборчої кампанії зі сторони републіканської та називаючи обережність стосуюнї із засобами масової інформації зі сторони демократів.

У ПЕРШУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ у вичність
нашого дорогого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА
сл. п.
Василя Крамарчука
будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ
дня:
5-го жовтня 1992 р. в церкві св. Константина
в Міннеаполісі, Мін.;
5-го жовтня 1992 р. в церкві св. Юра в Нью-Йорку.
Просимо приятелів та знайомих загадати покійного у цей
день у своїх молитвах.
РОДИНА

Ділимось сумною вісткою
з родиною, приятелями і знайомими,
що з волі Всевисшнього в неділю, 20-го вересня 1992 р.
відійшов у вичність
наша дорога
МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА І ТІТКА
бл. п.
СТЕФАНІЯ МАРІЯ
ПУЗЯК ЛЕВЧЕНКО
з дому КОРИТКО
донька бл. п. о. Мирона і Марії Коритко,
нар. 24-го листопада 1900 р. в Соснові, Україна,
допомігати активіста УККА, СУА й інших церковних і громадських організацій і католіків в Денвері, Колорадо.
ПАНАХИДА — неділя, 27-го вересня о год. 7-й веч. у похоронному заведенні Olinger Mortuary, в Денвері.
ПОХОРОН — в понеділок, 28-го вересня о год. 9-й ран. за української католицької церкви Преображення в Денвері на католицькому цвинтарі Mt. Olivet в Голден, Колорадо.
У глибокому смутку:
донька — ІРЕНА ПАЛКОВИЧ з мужем
ГАБРИЄЛОМ в Сполучених
Вуку — ІРИДИМІА, КУЗІ ІКІАІВ,
КАТЕРИНА І ГАБРИЄЛ
правнуки — АНДРІЯНА, ІАНА, ТАТІЯНА,
МАРТИН, РІХАРД, ТОМАШ, МАРТИНА,
ДІДІА
внуки — (діти покійного сина СТАВКА
ПУЗЯКА) ХРИСТИНА І МАРУСА в Україні
правнуки — ОРЕСТ І НАТАЛКА
сестри — ІРИДИМІА ПІДПІЛИШ
ДІДІА ПОМІЧ
АНІЯ І КОСТИЯНІЯ
та близькі і дальша родина у ЗСА й Україні
Просимо загадати покійну у своїх молитвах.

Щиро вітаємо наших достойних членів Фондаторів, доборів і меценатів, які постійно розбудовують свій фонд при Фондції УВУ, а саме: Іосифа і Стефанію Поряжків, Микрослава Савача, Іоанну Вука, Пеліагу Кучуку, Романа Вомпелю, Олена Гелема, Володимир Котенка, Фед. Кред. Коопер., «Самопоміч» в Нью-Йорку, Укр. Фед. Кред. Коопер., в Рочестері, Н. Й. Укр. Фед. Кред. Коопер., «Самопоміч» в Чикаго.

Зокрема щиро вітаємо відомого мецената-фундатора Михайла Синицького, який крім власного фонду створив при Фондції УВУ в честь свого брата св. п. Івана Постійний Стипендійний Фонд (ПСФ).

Вітаємо нових членів меценатів-тисячників, а саме: Олексю Фольваріка, Михайла і Анастасію Франківських, Укр. Фед. Кред. Коопер., «Самопоміч» в Гарфторді, Конн., д-р Євгена і Ніну Стецю, Осипа і Марію Васильків, Марію Марусю.

Вітаємо зокрема нових членів Фондції: Зірку Галібей, д-р Ярослава і Париску Музицьку і Стефана Гука і сотні нових і постійних жертвотварів на українську науку, стипендії і праць Фондції.

10,000 дол. — Синицький, Михайло в с. п. брата Івана; по 1,000.00 дол. — Поряжків, Іосиф і Стефан (117,170.00), Франківський, Михайло й Анастасія.

По 500.00 дол. зложили:
Галібей, Зірка (700.00); Доліньський, Андрій і Париса (1,800.00); д-р Залупський, Теодор і Микрослава (2,100.00); Вомпелю, Микрослава (7,800.00); Укр. Фед. Кред. Коопер. Самопоміч в Нью-Йорку (6,050.00); д-р Фольварік, Осипа (1,325.00);

300.00 дол. — Трип, Василь і Олена (1,900.00);

По 250.00 дол. зложили:
д-р Маюрчак, Андрій і Міра (1,775.00); Рудакевич, Любомира (750.00); Укр. Фед. Кред. Коопер., «Самопоміч» в Рочестері (2,375.00); 200.00 дол. — Кучука, Пеліага (2,825.00); 185.00 — дол. — Стецю, Євген і Ніна (1,400.00);

по 150.00 дол. — Луківський, Юрій (875.00); Укр. Фед. Кред. Коопер. в Гарфторді, Конн. (1,125.00); Укр. Гром. Комітет Ст. Петербургу, Флоридна (112.00);

По 100.00 дол. зложили:
мгр Блаженко, Христиня (1,705.00); д-р Веселый, Орест (1,800.00); Вісюр, Михайло і Марія (1,700.00); Вояк, Іоанна (2,608.00); Данишинський, Михайло, д-р Грицько, Петро і Рін (950.00); Єзєрський, Терентій, д-р Занць, Ісавела (800.00); Калімон, Ольга, мгр Калінич, Михайло і Надія (1,200.00); Калістий, Марія (605.00); д-р Кобилевич, Роман і Анна (1,100.00); Котур, Михайло і Віра; Кузик, Олена, д-р Міх. Юрій, д-р Мороз, Роман і Олена (955.00); Новотний, Вікторія (1,205.00); д-р Парубчик, Степан і Ольга, Поритко, Оксана (1,600.00); д-р Рак, Роман і (1,850.00); д-р Сеніуш, Микрослава (615.00); Слівка, Григорій і Олія, Союз Укр. Католиків Америки «Провидіння» (750.00); д-р Стецю, Євген і Ніна (1,070.00); Укр. Фед. Кред. Коопер., «Самопоміч» в Чикаго (2,150.00); д-р Целевич, Богдан і Джованна (1,100.00); 80.00 дол. — Кузьмович, Денис; 75.00 дол. — Пастернак, Іосиф.

По 50.00 дол. зложили:
Балабан, Василь і Ольга, Василь, Осип і Париса (1,025.00); Вомпелю, Роман (2,300.00); Гавришук, Роман; Галаган, Борис (825.00); Гнатів, Євген, Галаган, Галина; Гук, Степан (545.00); Гац, Стенлі і Марія (1,160.00); Гурський, Михайло, Данишська, Франка (1,205.00); Дорош, Роман, д-р Джуль, Павло і Ірена (1,575.00); мгр Залупський, Володимир і мгр Наталія (1,500.00); д-р Калінич, Володимир (200.00); Ковальчик, Роман і Аниса, Котур, Орест і Антоніна; Купчин, Микрослава і Зенов (650.00); Лампка, Любомир, Лисик, Богдан і Лідія, Маюрчак, Михайло, д-р Макавич, Іосиф.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ І ВДЯЧНІСТЮ ІНФОРМУЄ
УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ
ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ
ТРАВЕНЬ — СЕРПЕНЬ 1992

По 20.00 дол. зложили:
Андрійчук, Василь і Марія, Бабіков, Теодор, Борис, Тарас, Босик, Петро, Баріла, Ольга, Вайтович, Осип і Мона, Галицький, Ярослав і Анна, Гербас, Володимир, Володимир, Гербас, Василь і Лідія, Денисенко, Катерина, Дабоський, Богдан і Анна, Дукляк, Дмитро, Клішко, Микрослава і Галина, Корпотова, Степан і Павлина, Куцунь, Михайло, Ладда, Дмитро і Катерина, Макаро, Іван (1,000.00); Мартинук, Стефан, Мельник, Михайло і Параскевія, Мерешак, Володимир і Анастасія, Наум, Василь і Стефанія, Огаренко, Володимир, Панків, Серафим і Софія, Підлетюк, Іван, Прибільський, Михайло і Марія, Романюк, Б. Сирій, Іван, Стадник, Іван, Марія, Стасюк, Іван, Христя, Микола і Розалія, мгр Шук, Василь і Наталія, Юсиків, Теодор.

По 15.00 дол. зложили:
Аттон, Іван і Марія, Балабанський, Іван, Барішчій, Микола, мгр Банішський, Юлія, Богач, Роман, Бодель, Микола, Бошко, Мирон, Бокон, Томас, Басс, Розалія, Венгир, Петро, Винницький, Патріція, Вишневський, Ольга, Воробець, Василь і Марія, Воронішій, Юрій, Гаска, Олена, Галєцький, Константи́н і Марія, Ганушевський, Степан і Ольга, Гончар, Петро, Грабець, Роман і Микрослава, Іон, Голші, Стефан і Інок. Надія, Гула, Марія, д-р Демидович, Юрій і Христиня, Демидов, Стефан, Добрянський, Іван і Марія, Лус, Михайло і Гертруда, Дуда, Іван і Марія, Зелем, Іван і Христиня, мгр Каїт, Зіновій (700.00); Кибало, Анна, Копичук, Роман і Маргарета, Кошівська, Стефанос, Крупицький, Іван і Євгенія, Кузьма, Сидор, Кулик, Михайло, Курмак, Микола, Кучин, Михайло, Лево, Петро і Стефанія, Лівень, Олександр, Малецький, Богдан і Степа, Манок, Петро, Мацішинський, Константи́н, Мельник, Дмитро, Мирон, Андрій, Михалевич, Ніна, Мудрий, Василь і Дарія, Наталія і Євгенія, Сторонішній, Володимир і Тарасівський, Михайло і Олена, Олексій, Петро і Ірена, Томишук, Данило і Єленоора, Федка, Євген і Теодозія, Харченко, Іван і Євгенія, Шапельський, Орест і Любомира, Чаревна, Іван і Марія, Шашкевич, Орест і Шелест, Іван, Шинка, Іван, Якимич, Микола, Яремчук, Юрій і Ева, Ясків, Роман і Іосиф.

13.75 дол. — Вітрас, Павло і Євгенія.

По 10.00 дол. зложили:
Анвар, Кароль і Степа, Василь, Теодор і Валентина, Гайовий, Федір і Марія, Гарас, Іван, Гелетіч, Андрій і Осипа, Дембєрський, Олена, Демас, Євгенія, Желєстовський, Петро і Марія, Жовнір, Івана, Задонний, Микола і Марія, Каліновський, Володимир і Марія, Кобель, Іван, Корнієв, Микола, Корнієв, Олександр і Олександр, Кошук, Софія, Кулик, Іосиф, Василь і Антоніна, Ліницький, Микола і Марія, Мендєра, Люба, Мельник, Марія, Микита, Любомир і Марія, Микитин, Василь, д-р Микосівський, Микрослава і Анна, д-р Павлішин, Юлія і Микрослава, Парішій, Іван, Паросичин, Павло і Марія, Прискиний, Павло і Марія, Сербішак, Степан і Марія, Стець, Роман, Фенчичин, Павлина, Хома, Іван, Цюнка, Лев, Чехут, Марк і Вікі, Шмукля, Анна, Яримович, Дарія.

Яро, Микола, Яковський, Ярослав.
Нижче 10.00 дол. зложило 14 осіб на суму 68.00 дол.

Щиро дякуємо нашим шановним жертвотварам, які завжди щиро віддають свою любов і зацікавленість у розвитку Українського Вільного Університету і сприяє всеукраїнської національній мислі. Щирі привітання по Україні. Теорія української науки поза межами Батьківщини, став університетом української держави.

В ювілейному році 70-тилітній УВУ (1921-1991) — сповнилася наша мрія, мріяти в передвінніх, мріяти, які на протязі століть коштували українській нації мільйони жертв в боротьбі з окупантом. Україна проголосила самостійність 24-го серпня 1991 року. Гербас, Володимир, Володимир, Гербас, Василь і Лідія, Денисенко, Катерина, Дабоський, Богдан і Анна, Дукляк, Дмитро, Клішко, Микрослава і Галина, Корпотова, Степан і Павлина, Куцунь, Михайло, Ладда, Дмитро і Катерина, Макаро, Іван (1,000.00); Мартинук, Стефан, Мельник, Михайло і Параскевія, Мерешак, Володимир і Анастасія, Наум, Василь і Стефанія, Огаренко, Володимир, Панків, Серафим і Софія, Підлетюк, Іван, Прибільський, Михайло і Марія, Романюк, Б. Сирій, Іван, Стадник, Іван, Марія, Стасюк, Іван, Христя, Микола і Розалія, мгр Шук, Василь і Наталія, Юсиків, Теодор.

УВУ став форпостом та вікном України в Європу. Це зрозуміла українська патріотична спільнота в Америці і щедро приходить з посиленою допомогою. При вшій щедрий доток до десяти мільйонів науковців, студентів і викладачів з Батьківщини відбувають навчання у ВУ. Відділами науковій і державній установи, міській і сільській управі, приватній підприємстві та господарства Німеччини. УВУ і науковій установі України відібули декілька спільних наукових конференцій, доповідей і панелей. Започатковано дотримувати спільні проекти. Для координації праць покликані Координаційний Центр (ПУ-УВУ) при Львівському університеті і склад якого увійшли представники інших університетів, інститутів і Академії Наук. Все це можна було зробити завдяки зрозумінню українського громадою України і її історичній част. Вперше і цілі завдання і цілі університету, університету української діаспори — основно знайомство.

УВУ став форпостом та вікном України в Європу. Це зрозуміла українська патріотична спільнота в Америці і щедро приходить з посиленою допомогою. При вшій щедрий доток до десяти мільйонів науковців, студентів і викладачів з Батьківщини відбувають навчання у ВУ. Відділами науковій і державній установи, міській і сільській управі, приватній підприємстві та господарства Німеччини. УВУ і науковій установі України відібули декілька спільних наукових конференцій, доповідей і панелей. Започатковано дотримувати спільні проекти. Для координації праць покликані Координаційний Центр (ПУ-УВУ) при Львівському університеті і склад якого увійшли представники інших університетів, інститутів і Академії Наук. Все це можна було зробити завдяки зрозумінню українського громадою України і її історичній част. Вперше і цілі завдання і цілі університету, університету української діаспори — основно знайомство.

Всіх наших випускників у першій Україні першу річницю проголошення незалежності.

В другий рік творення Української Держави через УВУ велика праця на укріпленні ідейно-політичного характеру самої установи УВУ, відомою і поширення її викладацьких кадрів, але і складання реєстру чи обліку всіх наукових викладацьких сил гуманістичних та суспільно-економічних наук діаспори, — на те, щоб централізовано нести допомогу і формувати молодих науковців і державотворчих кадрів для України.

Все це вимагало великих зусиль, енергії, праці і витрат, які ми і різноманітні фінансові засоби.

Тому звертаємося до української громади з проханням своїми щедрими пожертвами може більше як передати своїми на допомогу Фондції УВУ і її корисній праці. ВАША ПОЖЕРТВА сьогодні на студії — це тільки успішна і пряма допомога Україні, але і найкращий національний, капітальний і виконавчий і формувати молодих науковців і державотворчих кадрів для України.

Всі пожертви і датки на Фондцію УВУ, на різні фонди, стипендійні фонди, і програми при Фондції, — можна віддати від Фондції.

Чесно просимо виписувати на UFU Foundation та виписати на адресу Фондції УВУ.

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

